

Дело C-118/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

3 март 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Verwaltungsgerichtshof (Върховен административен съд) (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

13 февруари 2020 г.

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване:

JY

Ответник: Wiener Landesregierung (правителство на провинция Виена)

Върховен административен съд

EU 2020/0001-1
(Ra 2018/01/0159)
13 февруари 2020 г.

По ревизионната жалба на J Y, със съдебен адрес във Виена, [...] срещу решението на Verwaltungsgericht Wien (Първоинстанционен административен съд Виена) от 23 януари 2018 г. [...] относно гражданство (ответник в първоинстанционното производство: Wiener Landesregierung) Verwaltungsgerichtshof постанови следното

О п р е д е л е н и е

:

На основание на член 267 ДФЕС отправя следните преюдициални въпроси до Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съда“):

1. Попада ли по естеството и последиците си в приложното поле на правото на Съюза положението на физическо лице, което — както жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване, се е отказало от гражданството си на една-единствена държава — членка на Европейския съюз, а следователно и от своето гражданство на Съюза, за да получи гражданството

на друга държава членка съгласно уверението по подадена от него молба за предоставяне на гражданството на другата държава членка, и което впоследствие чрез оттеглянето на това уверение е лишено от възможността да възстанови гражданството на Съюза,— като поради това при оттеглянето на уверението за предоставяне на гражданството е необходимо да се спазва правото на Съюза?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

2. Следва ли в рамките на решение относно оттеглянето на уверението за предоставяне на гражданството на държавата членка компетентните национални органи, включително съответните национални съдилища да установят дали от гледна точка на правото на Съюза оттеглянето на уверението, с което се премахва възможността за възстановяването на гражданството на Съюза, е съвместимо с принципа на пропорционалност с оглед на неговите последици за положението на засегнатото лице? [ориг. 2]

Мотиви:

Фактите и главното производство

- 1 С писмо от 15 декември 2008 г. жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване подава молба за австрийско гражданство. Към посочения момент тя е била гражданка на Естония, и следователно гражданка на Съюза.
- 2 Съгласно член 11а, параграф 4, точка 2 във връзка с член 20 и член 39 от Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (Закон за гражданството от 1985 г., наричан по-нататък „StbG“) с решение от 11 март 2014 г. на Niederösterreichische Landesregierung (правителство на провинция Долна Австрия) жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване получава уверение, че ще ѝ бъде предоставено австрийско гражданство, при условие че в двугодишен срок представи доказателството, че е освободена от досегашното си гражданство по произход (на Република Естония).
- 3 Жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване, която междуременно премества основното си местоживеење във Виена, представя в двугодишния срок потвърдението от Република Естония, че с решение на правителството на Република Естония от 27 август 2015 г. тя била освободена от естонско гражданство. След освобождаването си от естонско гражданство тя става лице без гражданство.
- 4 С решение от 6 юли 2017 г. междуременно придобилият компетентност орган — Wiener Landesregierung на основание член 20, параграф 2 от StbG отменя решението на Niederösterreichische Landesregierung от 11 март 2014 г. и съгласно член 10, параграф 1, точка 6 от StbG отхвърля молбата на

жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване за предоставяне на австрийското гражданство.

- 5 В мотивите органът посочва, че за жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече не е налице предпоставката за придобиване на гражданство по член 10, параграф 1, точка 6 от StbG, тъй като тя след получаване на уверението за предоставянето на австрийското гражданство е извършила две тежки административни нарушения, като се вземат предвид и осемте административни нарушения, извършени от нея преди това.
- 6 Жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване обжалва това решение пред Verwaltungsgericht Wien (Първоинстанционен административен съд Виена, наричан по-нататък „Verwaltungsgericht“).
[ориг. 3]
- 7 С обжалваното пред Verwaltungsgerichtshof решение Verwaltungsgericht отхвърля жалбата като неоснователна и постановява, че съгласно член 133, параграф 4 от Bundes-Verfassungsgesetz (Федерална конституция, наричана по-нататък „B-VG“) обжалването по общия ред пред Verwaltungsgerichtshof било недопустимо.
- 8 По същество Verwaltungsgericht посочва в мотивите, че съгласно член 20, параграф 2 от StbG уверението за предоставянето на австрийското гражданство следвало да се оттегли дори и когато едва след представяне на доказателството за освобождаване от досегашното гражданство възникнело основание за отказ, какъвто е конкретно случаят с липсата на предпоставката за предоставяне на гражданство по член 10, параграф 1, точка 6 от StbG. При проверката на тази предпоставка за предоставяне на гражданство следвало да се вземе под внимание цялостното поведение на кандидата за гражданство, по-специално извършени от него престъпления. При това определящо било дали става въпрос за правонарушения, които обосновават извода, че кандидатът за гражданство и в бъдеще няма да спазва основни разпоредби, приети за защита на живота, здравето, сигурността, обществения мир и ред, или на други, посочени в член 8, параграф 2 от ЕКПЧ (Европейска конвенция за правата на човека) правно защитени блага.
- 9 След като е получила уверението за предоставяне на австрийското гражданство, жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване, от една страна, е санкционирана по член 134 във връзка с член 36, буква е) от Kraftfahrzeuggesetz 1967 (KFG, Закон за движението по пътищата 1967) поради непоставен върху моторното превозно средство стикер за технически преглед в съответствие с разпоредбите — нарушение, което можело да засегне спазването на разпоредбите относно моторните превозни средства или пътната полиция по начин, застрашаващ безопасността на движението по пътищата. От друга страна, тя е управлявала моторно превозно средство след употреба на алкохол. Това представлявало поведение, което застрашава в особено голяма степен безопасността на останалите участници в

движението и следвало да се окачестви като „тежко нарушение на закона“. Тези две административни нарушения на фона на останалите осем административни нарушения, извършени в периода от 2007 до 2013 година, вече не давали основание да се прогнозира добро поведение в бъдеще. Продължителният престой в Австрия на жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване и нейната професионална и лична интеграция не били гаранция за положителна прогноза по отношение на нейното цялостно поведение [ориг. 4] в бъдеще по смисъла на член 10, параграф 1, точка 6 от StbG.

Не било приложимо решение на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104, тъй като към датата на решението жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече била без гражданство и поради това не била гражданка на Съюза.

В крайна сметка налице били „тежки престъпления“, поради което оттеглянето на уверението и отказът на молбата за гражданство били пропорционални по смисъла на Конвенцията за намаляване на случаите на лица без гражданство.

Следователно съгласно член 20, параграф 2 от StbG били налице предпоставките за оттеглянето на уверението за предоставянето на австрийско гражданство.

- 10 Срещу това решение пред Verwaltungsgerichtshof е подадена настоящата ревизионна жалба. По образуваната от Verwaltungsgerichtshof досъдебна процедура органът не е представил отговор на ревизионната жалба.

Релевантни разпоредби от правото на Съюза

- 11 Съответните разпоредби от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) гласят:

„ВТОРА ЧАСТ

НЕДИСКРИМИНАЦИЯ И ГРАЖДАНСТВО НА СЪЮЗА

[...]

Член 20

(предишен член 17 от ДЕО)

(1) Създава се гражданство на Съюза. Всяко лице, което притежава гражданство на държава членка, е гражданин на Съюза. Гражданството на Съюза се добавя към, а не замества националното гражданство.

(2) Гражданите на Съюза се ползват с правата и имат задълженията, предвидени от Договорите. Те имат, *inter alia*:

a) правото да се движат и пребивават свободно на територията на държавите членки;

... [ориг. 5]

в) правото да се ползват, на територията на трета страна, в която държавата членка, на която те са граждани, няма представителство, от закрилата на дипломатическите и консулските власти на всяка държава членка при същите условия, както и гражданите на тази държава;

[...]"

Релевантните разпоредби от националното право

12 Съответните разпоредби от австрийския Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (Закон за гражданството от 1985 г., BGBl. 311 в приложимата към настоящия спор редакция BGBl. I 136/2013, наричан по-нататък „StbG“), гласят:

„Предоставяне

член 10. (1) Освен ако в този федерален закон не е предвидено друго, на чужденец може да се предостави гражданство само ако

б. с оглед на досегашното му поведение има гаранция, че проявява положително отношение към републиката и че не представлява опасност нито за обществения мир, ред и сигурност, нито за други, посочени в член 8, параграф 2 от ЕКПЧ обществени интереси;

[...]

(3) Не се предоставя гражданство на чужденец, който притежава чуждо гражданство, ако

1. не предприеме необходимите действия, за да бъде освободен от досегашното си гражданство, въпреки че те са възможни и допустими, или

[...]

член 20 (1) Първоначално чужденецът получава уверение за предоставянето на гражданство, при условие че в двугодишен срок представи доказателство за освобождаване от досегашното си гражданство по произход, ако

1. не е без гражданство;

2. [...] и [ориг. 6]
3. това уверение ще позволи или би могло да улесни освобождаването от досегашното му гражданство по произход.

(2) Уверението се оттегля, ако по отношение на чужденеца отпадне дори и само една от предпоставките, необходими за предоставянето на гражданството, с изключение на предпоставката по член 10, параграф 1, точка 7 [неприложим в настоящия случай].

(3) Гражданството, за което е получено уверение, се предоставя, след като чужденецът

1. бъде освободен от досегашното си гражданство по произход или
2. докаже, че е било невъзможно или че не би могло разумно да се очаква той да извърши необходимите действия, за да бъде освободен от досегашното си гражданство.

[...]

[...]“

По правото да се отправя преюдициално запитване

- 13 Verwaltungsgerichtshof е юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право.
- 14 Verwaltungsgerichtshof смята, че при решаването на делото по висящата пред него ревизионна жалба се поставят формулираните в настоящото преюдициално запитване и по-подробно изложени по-долу въпроси относно тълкуването на правото на Съюза.

Разяснения относно преюдициалните въпроси

Предварителна бележка

- 15 Австрийското законодателство относно гражданството се основава по-специално на разбирането по възможност да се избягва множественото гражданство. За постигането на тази цел служи например разпоредбата на член 10, параграф 3, точка 1 от StbG, съгласно която на чужденец, който [ориг 7] притежава чуждо гражданство, не може да се предостави австрийското гражданство, ако той не предприеме необходимите действия, за да бъде освободен от досегашното си гражданство, въпреки че е възможно и разумно може да се очаква да ги извърши. За да се избегнат случаи на лица без гражданство, различни чужди правни системи най-напред не допускат

освобождаване от тяхното гражданство. От друга страна, понякога за освобождаването те не изискват преди това да е придобито другото (в случая австрийското) гражданство, а се задоволяват само с уверение за предоставянето му. За да може и в тези случаи да се осъществи освобождаване, член 20 от StbG предвижда за предоставянето на гражданството да се дава уверение.

- 16 Настоящото дело се характеризира с тази особеност, че жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване се е отказала от своето естонско гражданство и следователно от своето гражданство на Съюза, а след това уверението е било оттеглено.
- 17 Съгласно член 20, параграф 1 от StbG условие за уверението за предоставяне на гражданство — освен освобождаването от досегашното гражданство в двугодишен срок — е за чужденеца да са изпълнени всички предпоставки за предоставяне на гражданство. В съответствие с това от уверението поражда право за предоставяне на гражданство, единствено под условието да бъде представено доказателство за освобождаването от чуждото гражданство [...]. Съгласно член 20, параграф 2 от StbG обаче, въпреки наличието на това условно право за предоставяне на гражданство, уверението следва да се оттегли, ако за чужденеца отпадне дори и само една от необходимите за предоставянето на гражданството предпоставки [...].
- 18 От постоянната практика на Verwaltungsgerichtshof следва, че съгласно член 10, параграф 1, точка 6 от StbG следва да се вземе предвид цялостното поведение на кандидата за гражданство, и по-специално извършени от него престъпления. От значение е дали при това става въпрос за правонарушения, които обосновават извода **[ориг. 8]**, че кандидатът за гражданство и в бъдеще няма да спазва основни норми, приети за защита на живота, здравето, сигурността, на обществения мир и ред, или на други, посочени в член 8, параграф 2 от ЕКПЧ правно защитени блага. Видът, тежестта и броят на подобни нарушения е отражение най-малкото на отрицателното отношение на засегнатото лице към законите, приети с цел предотвратяване на тези опасности [...].
- 19 [...] [информация за практиката на Verwaltungsgerichtshof]
- 20 Непоставянето върху моторното превозно средство на стикер за технически преглед в съответствие с разпоредбите само по себе си съставлява тежко нарушение на нормите, осигуряващи реда и безопасността на движението, което може да засегне прилагането на разпоредбите относно моторните превозни средства или пътната полиция по начин, застрашаващ безопасността на движението по пътищата [...].
- 21 Според практиката на Verwaltungsgerichtshof управлението на моторно превозно средство след употребата на алкохол е също толкова тежко нарушение на нормите, осигуряващи реда и сигурността на транспорта, че

само по себе си — независимо от концентрацията на алкохола в кръвта — е достатъчно, за да обоснове липсата на предпоставката за предоставяне на гражданство по член 10, параграф 1, точка 6 от StbG [...]. [ориг. 9]

- 22 Няма основание за оспорване на направената от Verwaltungsgericht прогноза за бъдещ риск, особено като се имат предвид в конкретния случай извършените от жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване административни нарушения след полученото уверение за предоставянето на гражданството, както и извършените по-рано. При това следва да се има предвид, че предоставянето на гражданството трябва да представлява завършекът на една (успешна) интеграция на чужденеца в Австрия [...]. В своята ревизионна жалба жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване не излага никакви доводи, с които да обори направената в случая индивидуална преценка. Следователно съгласно националното право не може да се оспори, че са налице предпоставките по член 10, параграф 1, точка 6 от StbG за оттеглянето на уверението за предоставянето на гражданството и за отказа на молбата за австрийското гражданство.

По първия въпрос

- 23 Накратко, жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване застъпва от правна страна, че оттеглянето на уверението за предоставянето на австрийското гражданство съгласно член 20, параграф 2 от StbG след представяне на доказателството за освобождаване от естонското гражданство попадало по естеството и последиците си — като лишаване от условно право за възстановяване на гражданството на Съюза — в приложното поле на правото на Съюза. По аналогия с решение на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104, условие за подобно оттегляне било предварително да се провери доколко то е пропорционално на последиците от свързаното с него загубване на условното право за възстановяване на гражданството на Съюза. Нито органът, нито Verwaltungsgericht не били изпълнили това задължение.
- 24 Verwaltungsgericht обаче приема, че решение Rottmann, C-135/08 на Съда, не е приложимо, тъй като то се отнасяло до загубването на гражданството на Съюза, а към датата на решението за оттеглянето на уверението жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече не е била гражданка на Съюза. [ориг. 10]
- 25 Съгласно постоянната практика на Съда „съгласно международното право определянето на условията за придобиване и загубване на гражданство е от компетентността на всяка държава членка, но обстоятелството, че дадена област е от компетентността на държавите членки, все пак не означава, че в положения, които попадат в приложното поле на правото на Съюза, съответните национални норми могат да не са в съответствие с това право“

(вж. решение на Съда от 12.3.2019 г., Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189, т. 30, с препращане към решение от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104, т. 39 и 41, и цитираната съдебна практика).

- 26 „Член 20 ДФЕС обаче предоставя статут на гражданин на Съюза на всяко лице, което притежава гражданство на държава членка, като съгласно постоянната [...] практика [на Съда] този статут е създаден да бъде основният статут на гражданите на държавите членки. Следователно гражданите на Съюза, които са граждани само на една държава членка [...] и които със загубването на това гражданство следва да загубят статута по член 20 ДФЕС и свързаните с него права, се намират в положение, което по естеството и последиците си попада в приложното поле на правото на Съюза. Затова при упражняването на компетентността си в областта на гражданството държавите членки трябва да спазват правото на Съюза“ (вж. решение на Съда от 12 март 2019 г., Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189, т. 31, 32, с препращане към решение на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104, т. 42 и 45, и цитираната съдебна практика).
- 27 Съдът потвърждава това по отношение на загубването на гражданството на Съюза и по-точно на придобито по натурализация гражданство чрез отмяна (оттеглянето) на натурализацията (вж. решение на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104), както и във връзка със загубването на гражданството на държава членка по силата на закона (вж. решение на Съда от 12 март 2019 г., Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189) при лица, които не са граждани и на друга държава членка. Съгласно тази практика на Съда член 20 от ДФЕС допуска загубването на гражданството на държава членка чрез отмяна на натурализацията, в случай че тя е постигната чрез измама, съответно по силата на **[ориг. 11]** закона на тази държава членка, когато националните органи, а при необходимост националните съдилища проверяват дали при това загубване е спазен принципът на пропорционалност, що се отнася до последиците, които то поражда за положението на засегнатите лица и евентуално за положението на членовете на техните семейства от гледна точка на правото на Съюза.
- 28 В настоящия случай въз основа на молбата за предоставяне на австрийско гражданство органът първоначално дава уверение на жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване, че това гражданство ще ѝ бъде предоставено, при условие че съгласно член 20, параграф 1 от StbG в двугодишен срок представи доказателство, че е освободена от естонското си гражданство.
- 29 С уверението жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване е получила право на придобиване на гражданство при условието само да представи в срок доказателство за освобождаване от естонското си гражданство.[...].

- 30 Поради полученото уверение жалбоподателката в ревизионната производство, която няма гражданство на друга държава членка, сама се отказва от естонското си гражданство. С това тя сама се лишава от гражданството на Съюза, за да придобие в съответствие с уверението на органа австрийското гражданство и (да придобие отново) свързаното с него гражданство на Съюза, след като представи доказателство за освобождаването от естонското си гражданство.
- 31 [...] [повтарящ се текст]
- 32 При проверката на решение на Verwaltungsgericht от Verwaltungsgerichtshof винаги са от значение фактичното и правното положение към датата на постановяване на обжалваното решение [...] **[ориг. 12]** [...]. Ето защо Verwaltungsgerichtshof следва да приеме, че жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване не е била гражданка на Съюза към релевантната дата на оттеглянето на уверението.
- 33 Следователно особеното в това производство е обстоятелството, че към момента на оттеглянето жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече не е била гражданка на Съюза. Ето защо, за разлика от посочените по-горе решения на Съда — Rottmann, C-135/08, и Tjebbes и др., C-221/17, решението по настоящото производство не е свързано със загубване на гражданството на Съюза. Напротив, с оттеглянето на уверението заедно с отхвърлянето на нейната молба за предоставяне на австрийското гражданство, жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване губи придобитото под условие право за възстановяване на гражданството на Съюза, от което тя самата вече се е отказала по-рано.
- 34 Въпросът е дали по естеството и последиците си това положение попада в приложното поле на правото на Съюза и дали при подобно решение органът следва да спазва правото на Съюза, въпреки че към релевантната дата на постановяване на решението за оттегляне на уверението жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече не е била гражданка на Съюза и че решението по настоящото производство не е свързано със загубата на гражданството на Съюза, а с лишаването от условното право за възстановяване на гражданството на Съюза, от което тя самата се е отказала по-рано.
- 35 Според Съда, за да е приложимо правото на Съюза, от съществено значение е обстоятелството, че „със загубването на това гражданство [гражданите на Съюза] следва да загубят статута по член 20 ДФЕС и свързаните с него права“ (вж. решение на Съда от 12.3.2019 г., Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189, т. 32). Както обобщава генералният адвокат по дело Tjebbes и др., там става въпрос за „положение, при което може да се стигне до загубване на този статут“, съответно за загубването на гражданството на Съюза (вж. заключение на генералния адвокат от 12 юли 2018 г., Tjebbes и

др., C-221/17, т.28, съотв. т. 44). Съгласно постоянната практика на Съда „статутът на гражданин на Съюза е замислен като основен статут на гражданите на държавите членки“ (вж. решение на Съда от 13 юни 2019 г., C-22/18, TopFit и Biffi, ECLI:EU:C:2019:497, т. 28). **[ориг. 13]**

- 36 Съдът отбелязва следното: „Резервата, съгласно която следва да се спазва правото на Съюза, не накърнява вече признатия от Съда [...] принцип на международното право, че държавите членки са компетентни да определят условията за придобиване и загубване на гражданство, а прогласява принципа, че по отношение на гражданите на Съюза упражняването на тази компетентност, доколкото засяга предоставените и защитени от правния ред на Съюза права, какъвто именно е случаят с решение за отмяна на натурализация като разглежданото в главното производство, подлежи на съдебен контрол, извършен от гледна точка на правото на Съюза“ (вж. решение на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104, т. 48). Така Съдът подчертава, че правото на Съюза следва да се спазва само „по отношение на гражданите на Съюза“.
- 37 [...] [повтарящ се текст] Към релевантната дата на постановяване на решението относно оттеглянето на уверението жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване вече не е била гражданка на държава — членка на Европейския съюз, и следователно не е била гражданка на Съюза. Според *Verwaltungsgerichtshof* това подкрепя схващането, че нейното положение не попада в приложното поле на правото на Съюза, както е приел в настоящия случай и *Verwaltungsgericht*.

По втория въпрос

- 38 В случай че Съдът отговори положително на първия въпрос, пред *Verwaltungsgerichtshof* възниква следващият въпрос дали това означава, че в съответствие с практиката на Съда при това решение компетентните национални органи и съдилища трябва да проверят дали от гледна точка на правото на Съюза оттеглянето на уверението, с което се възпрепятства възстановяването на гражданството на Съюза, е съвместимо с принципа на пропорционалност с оглед на неговите последици за положението на засегнатото лице ?
- 39 Във връзка със загубването на гражданството на държава членка, което води до загубването на статута на гражданин на Съюза, в своята практика **[ориг. 14]** (вж. решения на Съда от 2 март 2010 г., Rottmann, C-135/08, EU:C:2010:104; и от 12 март 2019 г., Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189) Съдът изисква да се направи съответната проверка на пропорционалността. Съгласно тази съдебна практика подобна проверка изисква да се прецени индивидуалното положение на съответното лице, както и положението на семейството му, за да се определи дали загубването поражда последици, които биха засегнали нормалното развитие на семейния и професионалния

живот на това лице по несъразмерен с целите на националния законодател начин от гледна точка на правото на Съюза (решение Tjebbes и др., C-221/17, EU:C:2019:189, т. 44).

- 40 Доколкото Съдът задължава националните органи и съдилища да спазват правото на Съюза и във връзка с решение като това в главното производство, за Verwaltungsgerichtshof е очевидно, че е необходима проверка на пропорционалността от гледна точка на правото на Съюза като описаната по-горе.
- 41 Във връзка с това за Verwaltungsgerichtshof не е ясно дали за проверката на пропорционалността от гледна точка на правото на Съюза е от значение само обстоятелството, че физическото лице се е отказало от своето гражданство на Съюза и по този начин от само себе си се разваля „особеното отношение на солидарност и лоялност между [държавата членка] и нейните граждани, както и взаимността на правата и задълженията, които са в основата на гражданството“ (вж. решение на Съда от 12 март 2019 г., Tjebbes и др., EU:C:2019:189, т. 33)

Относимост към настоящото производство

- 42 [...] [повтарящ се текст]
- 43 Verwaltungsgericht действително е проверил с оглед на **[ориг. 15]** Конвенцията за намаляване на случаите на лица без гражданство пропорционалността на оттеглянето с оглед на липсата на гражданство на жалбоподателката в производството по ревизионно обжалване и е потвърдил, че тази пропорционалност е налице, като се имат предвид извършените от нея престъпления. Verwaltungsgericht обаче не е извършил проверка на пропорционалността, що се отнася до последиците на оттеглянето на уверението за положението на засегнатото лице и евентуално за положението на членовете на неговото семейство от гледна точка на правото на Съюза, тъй като той отрича приложимостта на споменатата практика на Съда.
- 44 Ето защо изясняването на преюдициалните въпроси има правно значение за решението по висящото пред Verwaltungsgerichtshof производство по ревизионно обжалване.

Заклучение

- 45 Тъй като прилагането на правото на Съюза и неговото тълкуване не изглежда толкова очевидно, че да не оставя място за никакво основателно съмнение (вж. решение на Съда от 6 октомври 1982 г., дело Srl C.I.L.F.I.T. и др., C-283/81, EU:C: 1982:335), на основание член 267 ДФЕС се отправят

преюдициалните въпроси, формулирани в началото на настоящия акт, с молба да се постанови решение по отправеното преюдициално запитване.

Виена, 13 февруари 2020 г.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ